

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

КРАГУЈЕВАЦ- СТРАГАРИ, ОКТОБАР 2007. ГОД.
ГОДИНА XVIII, БРОЈ 2911

МАНАСТИР ВОЉАВЧА - прва Српска скупштина 1805.год

ШЕШЕЉ
СРПСКИ
ЈУНАК

ОПШТИНА СТРАГАРИ - СТВАРНО ОПШТИНА ИЛИ ПРЕДУСЛОВ ЗА ДОБИЈАЊЕ СТАТУСА ГРАДА КРАГУЈЕВЦА

Скупштина Града Крагујевца на основу закона о Локалној Самоуправи усваја Статут Града Крагујевца са својих пет градских општина међу којима је и општина Страгари (Сл. Лист 31. мај 2002. године), чиме је уствари само повраћен некадашњи статус Страгарима са подручјима насељених места: Страгари, Велики Шењ, Влакча, Добрача, Каменица, Котража, Љубичевац, Мала Врбица, Маслошево, Рамаћа и Угљаревац.

Нажалост на овоме се све и завршило. Од тада па до данас је прошло више од 5 година, а да градска општина Страгари није добила ни своју Скупштину (коју треба да чине 15 одборника изабраних од стране грађана) нити свог председника градске општине. Уместо тога постоји (месна заједница), која по Статуту не може имати непокретну имовину.

Новчана средства којима располаже у само она средства која град пренесе месној заједници. Другим речима на овај начин градској општини Страгари су ускраћени сви послови једне градске општине, а то значи право да управља својим ресурсима, својим буџетом, те своје проблеме решава сама и на адекватнији начин. Последице свега тога се виде већ дужи низ година и то кроз:

Пропаст једине озбиљне фирме на територији општине Страгари, бившег рудника азбеста, сада фабрике за прераду старог папира (Страгарита). Потписивање протокола између града Крагујевца; Градоначелника Верољуба Стевановића, главног менаџера Небојше Васиљевића и главног стручњака за привреду и приватизацију Владе Вучковића, са једне стране и представника пословног система АБЦ Продукт и

рашчишћавања односа са АБЦ-ом, довело докле је да ни дан данас не знамо шта је чије и по ком основу и на који начин запослени радници примају плату.

Одговорност за овакво стање сноси директно град Крагујевац, као територијална јединица локалне самоуправе. Како то нас народ каже (далеко од очију далеко од срца) челници локалне самоуправе се никад нису озбиљно упуштали у то да утврде праве разлоге једног оваквог замешатељства, као да ни тим у вези преузму адекватне мере разрешења проблема, покрећући, једноставно, кривичне поступке против оних који су злоупотребом положаја, доношењем против законитих аката, допринели да данас велика већина породица у Страгарима нема од чега да живи.

Савет месне заједнице Страгари није у стању да те проблеме разреши из простог разлога што месна заједница, као облик организовања грађана, нема ингеренције локалне самоуправе. Напротив, расписивањем избора за локалну самоуправу створили би се услови да грађани Страгара, преко својих одборника, легално разреше статус предузећа Страгарит и од истог створе профитабилну фирму.

Пропадање фирме довело је и до пропадања фудбалског клуба Азбест који је успевао да опстане протеклих 40 година.

Уколико на следећим локалним изборима СРС добије већину гласова, учиниће све да се процес приватизације спроведе у најкраћем року и на начин који ће сваком раднику гарантовати добијање акција на бази година радног стажа и које ће истима омогућити учествовање у управљању фирмом или право да те своје акције продају на берзи. На постојећи број издатих акција додаће се акције издате на бази докапитализације чиме ће се омогућити рад

Ронако са друге, је докуменат који није омогућио ни приближно неки нормалан рад. Неразјашњени имовинско правни односи између Страгарита и Призбеста (две фирме на истој локацији, са истом производњом, са истом имовином и истим радницима), општи метеж изазван против законитим одлукама, пре свега савета месне заједнице Страгари, а затим и незаконитим административним актима оснивање новог предузећа Призбест, пре гашења Страгарита и

будућег деоничарског друштва.

Пропаст земљорадничке задруге Страгари

Једна од највећих земљорадничких задруга у Србији, Земљорадничка задруга Страгари је омогућавала локалном становништву, (80% становништва се бавило пољопривредном производњом-сточарством и воћарством), да своје производе прода и да истовремено, преко

исте задруге, купи све оно што му је за домаћинство било потребно.

Пропадањем задруге и њеним стечајем изгубљена је свака нада у (боље сутра), јер сељак више нема коме да прода своје тржишне вишкове. И оно мало сточне пијаце понедељком, више личи на пијацу (шверцера крадене робе) него на пијацу поштених пољопривредних произвођача. Пијаца почиње ноћу и завршава се ноћу. Да би сте нешто купили прво морате купити батеријску лампу, па тек онда отићи на пијацу.

Истина Страгари и сада имају задругу, али на папиру. По завршетку стечајног поступка (старе задруге), не знам на који начин, неко је "основао" нову задругу. Та нова задруга има директора и неколико запослених, а располаже имовином која јој ни по ком основу не може припадати. Заправо о чему се ради. Стару задругу су непосредно после рата основали сељаци Страгара уносећи као улог своју имовину постајући на тај начин власници задруге. Стечајем задруге сасвим нормалан поступак је требало да буде да се продајом имовине задруге и измирењем дугова разлика новца подели власницима задруге. До тога није дошло. Уместо тога неко се сетио да оснује нову задругу и присвоји сву преосталу имовину, којом располаже као својом. Дошло је до тога да је највреднији део задруге хала од 1200 м² продата приватној фирми и да тим парама управљају запослени нове задруге иако та имовина ни по ком основу не може бити њихова. Истина, добро је што је продата, јер је тиме омогућено запошљавање радника који раде на преради воћа, али није добро што прави власници задруге од тога нису ништа добили.

Уколико СРС дође на власт учиниће све да се неправда исправи и учиниће све да дође до оснивања нових струковних пољопривредних задруга.

Задруге које се баве свим и свачим нису добро решење из разлога сукоба интереса. Интереси произвођача млека нису и интереси произвођача шљиве.

Те новоосноване струковне задруге би биле базиране пре свега на удруживању производа ради заједничке продаје. Не би се удруживала имовина већ готов производ. Удружење или задруга би пословали тако сто би удружене производе, (у великим количинама) продавали директно великим купцима. Од добити би се одбили само директни трошкови запослених и трошкови манипулације, док би сва остала зарада била подељена произвођачима према количинама предатих производа. Квалитет производа би контролисала комисија састављена од директних произвођача, док би сваки појединачни произвођач био препознатив својим матичним бројем. Не би значи било некажњених подвала нити крњења угледа поштених произвођача, који знамо, у садашњим условима често плате цену оних који подвалом у квалитету покушавају да зараде.

Овакве задруге би временом запослиле стручњаке који би се бавили искључиво директном проблематиком делокруга задруге, производњом шљиве и њеном заштитом, на пример и НИЧИМ ВИШЕ.

Задруге за производњу млека би имале свој профил стручњака итд.

Такође би смо радили на интензивном поправљању квалитета сточног фонда, нарочито говеда. Домаћи Сименталац, колико год био робустан и омиљен у народу због својих комбинованих карактеристика млека и меса, није увек и рентабилан. У свету постоје расе комбинованог типа (на пример француска раса Монтбелиарде) које су по производњи меса исто што и сименталац док истовремено по производњи млека припадају високомлечним расама. Увозом семена висококвалитетних бикова (где јунице у односу на мајку имају

Француска раса Монтбелиарде

повећање млечности од 500 до преко 1000 кг /годишње) знатно би се поправила квалитетна структура домаћег сименталца.

ПОТЕНЦИЈАЛИ ОПШТИНЕ СТРАГАРИ

Сеоски и ловни туризам

Смештена на обронцима Рудника општина Страгари поред горе наведених потенцијала има један врло велики потенцијал везан за сеоски туризам. На свега неколико километара, један од другог налазе се чувени манастири:

Вољавча - 16 век

- Вољавча- 16 век, у којој је 1805 године одржана прва Српска скупштина
  - Благовештење Рудничко сматра се 14 век
  - Манастир Петковица 12 ве)
- А ту су и Манастир Никоље код Шаторње и Оплепац у Тополи.

Манастир Петковица 12 век

Село Љубичевац, сада скоро пусто, без путева остало је и без народа а једно је од најлепших предела Шумадије.

Ловачко удружење Сребреница у Страгарима је једно од најпознатијих у Србији.

Ту је и бања Вољавча, добила име по манастиру Вољавчи. Манастирска бања, коју су подигли монаси Вољавче и једина српска бања која носи име по манастиру, је потенцијал који може оживетицеокрај.

Нажалост и овде је локална самоуправа града Крагујевца допринела да се изгуби много од њене вредности. Од 10 литара у секунди колико је извирало, неадекватним истраживањем и некомпетентно одабраним екипама извођача, дошло је до тога да се ни 7 дана после престанка црпљења воде ради доказивања резерви, вода није (вратила) на некадашњи ниво. Базени су још увек празни.

Иницијативе приватника који су уложили

ЗАПОЧЕТИ ТУРИСТИЧКИ ОБЈЕКАТ

знатна средства су потпуно угушене а изграђени и недовршени грађевински објекти незаштићени пропадају. Градске власти из необјашњивих разлога не дозвољавају никакву даљу градњу, чиме се намеће оправдана сумња да локална власт, под изговором да ради на развоју бање,

уствари ради на отимању бање.

Рударство

Село Љубичевац које се некад звало Бусинци, река Сребреница и град Сребрник, топоними су средњевековног рударства из времена деспота Стафана Лазаревића.

Сами Страгари су познати као један од

ИСТРАЖИВАЊЕ РУДЕ ОЛОВА И ЦИНКА

највећих рудника Азбеста на свету. Затворен због Америчке пропаганде о канцерогености азбеста, рудник азбеста у Страгарима, чија се комплетна производња извозила за Америку је одавно престао да ради, иако има резерви за наредних 150 година. Да азбест није толико канцероген колико се прича, говоре и подаци о поновном отварању рудника азбеста у Канади. На челу екипа за отварање рудника се управо налазе екипе лекара, који тврде да има много много више канцерогених материја од азбеста а да свет против њих ништа не преузима. Србија и данас увози азбест из Зимбабвеа, јер је он још увек незамењив у неким сегментима производње кочионих елемената.

Није ли можда време да се ове информације провере и можда поново оживе Страгари.

Манастир Благовештење Рудничко 14 век

